

Sedmo čudo

Grška mitologija

Literarni kotiček

Dunaj

**Postojna in
Predjamski grad**

**Čokoladna
nebesa**

**Smeh je 1/2
zdravja**

**Cičičudo in
Cičičudo Reka**

**Izpod naših
prstov**

23.05.2014 12:39

PONOSNI SMO NANJE ...

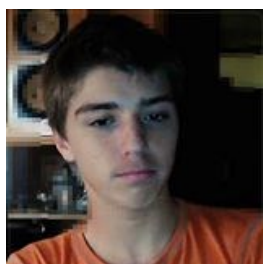
Tilen Kodrič, 9. b:

Dosegel je **2.** mesto na šolskem državnem prvenstvu v šahu, v kategoriji dečki do 15 let.

Prejel je tudi priznanje Diamantni kenguru.

Starejši dečki:

Dosegli so **3.** mesto na državnem turnirju v odbojki.

Klemen Korže:

Na področnem prvenstvu v judu je v svoji kategoriji dosegel **2.** mesto.

... pa še na mnogo drugih ...
Vsem iskreno ČESTITAMO!

VSEBINA:

GRŠKA MITOLOGIJA	3
IZPOD NAŠIH PRSTOV	4
ŠOLSKE NOVICE	5
ČOKOLADNA NEBESA	6
DUNAJ	7
LITERARNI KOTIČEK	9
ZA BISTRE GLAVE	14
SMEH JE 1/2 ZDRAVJA	15
CICIČUDO IN CICIČUDO REKA	16

ALI POZNATE GRŠKO-RIMSKO MITOLOGIJO?

Letos smo pri urah latinščine prebrali kar nekaj zanimivih zgodbic, zapisanih v učbeniku. Gotovi vsi poznate zgodbo o Aničinima Romeu in Juliji. A je zgodba o dveh zaljubljenih v resnici še starejša, antična.

Piram in Tizba sta bila močno zaljubljena, a se nista smela videvati, ker sta se njuni družini sovražili, zato sta se dogovorila, da se bosta neke noči sestala ob murvi na jasi. Tizba se je ogrnila s tančico in se odpravila na dogovorjeno mesto, ter se ves čas ozirala za Piraom. Nenadoma je iz grmičevja skočila levinja, katere gobec je bil ves krvav, saj je pred tem pojedla neko žival. Tizba se je vsa prestrašena skrila v votlino, med tekom pa je izgubila tančico, ki jo je levinja raztrgala. Piraom je prispel na jaso in ko je na tleh zagledal krvavo tančico se je zaradi obupa, ker je izgubil svojo ljubezen zabodel z lastnim mečem. Kmalu po tem se je Tizba vrnila na jaso in ko je zagledala Piraoma mrtvega na tleh, jo je prevzela žalost, zato se je tudi ona zabodla. Kri zaljubljenecv se je vpila v zemljo, vsrkala jo je murva, pod katero naj bi se sestala in zato ima sedaj murva svoje plodove krvavo rdeče barve.

Slikovni vir: internet
Fotografija: Katjuša Kolar

Prav tako je vsem poznana zgodba o Pandorini skrinjici, ki gre takole. Pred davnimi časi ljudje še niso imeli skrbi, zato je kralja Zeusa obšel strah, da bi si ljudje prisvojili njegovo oblast. Skoval je načrt in Hefajstu, bogu kovaštva in obrti ukazal, da naj iz gline naredi žensko. Bogovi so ji nato podarili lepoto, milino in prijaznost. Zevs ji je vdihnil življenje in jo poimenoval Pandora (gr. *od vseh obdarjena*), nato jo je odpeljal na Zemljo, do hiše, kjer je bival mož po imenu Epimetej, ki je bil dobrega srca in kratke pameti. Zevs mu je dal Pandoro za ženo pa tudi skrinjico, za katero jima je strogo zabičal, da je ne smeta odpreti. Pandora je bila srečna s svojim možem, a je neprestano razmišljala o nenavadni skrinjici in tako je postala vse bolj radovedna, kar je Zevs tudi načrtoval. Nazadnje se ni mogla več zadrževati, vzela je skrinjico in odprla pokrov, v tistem hipu pa je v zrak poletel oblak nadležnih žužek. V skrinjici so bile zbrane vse nadloge človeštva- bolezen, sovraštvo, jeza, starost... Pandora je poskušala zapreti pokrov, a bilo je prepozno. V skrinjici je ostalo samo upanje. Ljudje tako ne bi motili Zeusa, saj so imeli dovolj nadlog, vendar jim je ostalo vsaj upanje na boljšo prihodnost.

Marsikdo pa je že slišal za zgodbo Narcis in Eho.

Nekoč je lepa mladenka Eho razžalila boginjo Hero, ki ji je za kazen odvzela zmožnost govora. Lahko je le ponavljala, kar so govorili drugi ljudje. Eho se je zaljubila v Narcisa, ki je bil zelo postaven, a hkrati tudi domišljjav in trdosrčen fant. Eho mu je povsod sledila in ponavljala njegove besede, on pa ji ni namenil niti pogleda. Od žalosti je shirala in od nje je ostal samo glas. Zaradi Narcisa so še mnogi, ki so ga vzljubili, postali nesrečni, zato so bogovi tudi njega kaznovali. Nekega dne je v tolmunu zagledal svoj odsev in se vanj takoj zaljubil. Spoznal je, da ne bi mogel nikogar drugega ljubiti tako močno, zato je ostal tam in se gledal v vodi, dokler ni od sestradanosti umrl. Na kraju, kjer je umrl, je po volji bogov zrastle cvetlica, ki ji pravimo narcisa. Pogosto lahko vidimo, da narcisa raste ob jezeru ali tolmunu in se sklanja k lastnemu odsevu v vodi.

Lana Fanedl 8. b

IZPOD NAŠIH PRSTOV

V šolskem letu 2013/2014 so potekale ustvarjalne delavnice na različne teme. Sodelovali smo učenke in učenci od 6. do 9. razreda.

Kreativni prostovoljci in nadarjeni učenci smo ustvarjali slane punčke, pisane uhančke, predstavitve ekskurzij, ki smo se jih v tem šolskem letu udeležili (božični Graz, čokoladnica Zotter, Benetke....) in tudi predstavitve tematike povezano z družino, saj je leto 2014 Mednarodno leto družine in se je meni zdela še prav posebej pomembna. Pod vodstvom učiteljic Jelke Zamude in Maje Debeljak nam je uspelo pripraviti dovolj izdelkov za pravo malo razstavo.

Ustvarjali smo od raznih lutk družinskih članov pa do majhnih papirnatih hišic. Pred učilnico geografije so bile te tudi na ogled. Iskali smo pogovore o domu in družini ter sestavljali ankete. Hkrati smo se pogovarjali in spoznavali, kaj za nas pomeni dom in družina in ob zaključku delavnic smo vsi prišli do spoznanja, da je to za nas nekaj najpomembnejšega. Vse skupaj pa smo ustvarjali tudi s določenim ciljem. Želeli smo vsem, ki so si vzeli vsaj malo časa za ogled razstave naših del, podati pomembno sporočilo. To pa je, da je dom in družina nekaj, kar je treba ceniti, ker nam nudi vse, kar potrebujemo.

Lara Paul, 7.b

Dan družine

uhani

TEHNIŠKI DAN - OBISK POSTOJNE

V četrtek, 5. 6. 2014, smo se 6. razredi že na vse zgodaj zjutraj odpeljali proti Postojni, kjer smo takoj po prihodu imeli malico in se po njej odpravili do Vivarija. Tam smo si ogledali zbirke živih jamskih živalic. Po ogledu je napočil čas za vožnjo z vlakcem in ogled jame. Potem smo kosili in imeli čas, da smo kaj kupili. Pot nas je nato ponesla do Predjamskega gradu, kjer smo si ogledali mučilne naprave, znamenito Erazmovo stranišče, sobane ... Nato je napočil čas, da zaključimo naš zabavni celodnevni izlet in se polni novih občutkov in doživetj odpravimo proti Hočam.

Pa še nekaj utrinkov z naše zaključne ekskurzije po Postojni.

Znamenitosti Postojne: človeška ribica in beli kapnik

Zapisala: Lucija Golob, 6. b

Fotografije: Nina Majer

Predjamski grad

Čakanje na vožnjo z vlakcem

6. a in

6. b

Erazmovo stranišče, kjer je bil ubit.

Potep po avstrijski prestolnici

Bi radi odpotovali 250 milijonov let nazaj v preteklost, skočili v čas Habsburžanov in nato nazaj v sedanost v enem dnevu? Na Dunaju je to mogoče. In prav tukaj smo učenci OŠ Hoče potovali skozi čas.

Naša prva postojanka je bil živalski vrt v Schönbrunnu, ki je najstarejši na svetu, saj so ga odprli že leta 1752. Imeli smo dve uri časa, da smo se sprehodili po Glavni (Haupt-Route), Neptunovi (Neptun-Route in Tirolski poti (Tiroler-Route) ter si ogledali živali. V ogradah za divje mačke smo opazovali lenobne tigre in leve med dremežem, pande med malicanjem, pave, ki so se šopirili s svojimi peresi ... V gozdu smo na lesenih brveh oprezali za volkovi, risi, srnami in sovami. Odšli smo lahko tudi v stekleno hišo deževnega gozda (Regenwaldhaus), kjer je ustvarjen umeten deževni gozd s tropskim podnebjem, kjer prebivajo tropske ptice, netopirji in ribe. Želeli smo si ogledati cel živalski vrt, a na žalost nas je čas prehitel in morali smo oditi. Odpravili smo se na podzemno železnico, ki nas je popeljala do Ringa – središča Dunaja, kjer smo si lahko ogledali Mozartov ali Goethejev spomenik, si kupili spominke ali si privoščili kakšnega »dunajca« ter skočili na kavico v Starbucks ali pa posedali na klopih in počivali. Po sprehodu skozi mestni vrvež smo z nekoliko težjimi nahrbtniki in lažjimi denarnicami zapustili Ring ter se skozi park odpravili do Naravoslovnega muzeja (Naturhistorisches Museum), ki hrani več sto milijonov let stare fosile in kamnine. Tam smo si ogledali sobo z meteoriti, kjer smo tudi videli posnetek o nastanku Zemlje, zbirko mineralov, fosilov rastlin in praživali ter obširno zbirko živali. Pod mikroskopom smo opazovali žuželke in mikroorganizme ali pa spremljali film o znanstvenikih in njihovih odkritjih. Najbolj strašljivo pa je bilo v sobi z okostji dinosavrov, kjer je bil robot v podobi tiranozavra, ki rjovel in mahal s šapami. Bilo je, kot bi se vrnili v čas dinosavrov. Seveda je čas prehitro minil tudi tokrat in kmalu smo spet hodili po dunajskih ulicah, tokrat po Kärntner Straße mimo Opere in Štefanove cerkve. Ustavili smo se tudi v trgovinici, kjer smo lahko kupili slastne Mannerjeve napolitanke. Po opravljenem nakupu smo se odpravili do avtobusa, ki nas je polne vtisov (in napolitank) odpeljal nazaj v Hoče.

Ta ekskurzija na Dunaj je bila izvrstna, saj smo se veliko naučili in si ogledali veliko znamenitosti. Z velikim veseljem bi še kdaj šli na takšen potep.

Zoja Vučić, 9.a

Čokoladnica

Grad Regensburg

Fotografije: Jelka Zamuda

DUNAJ

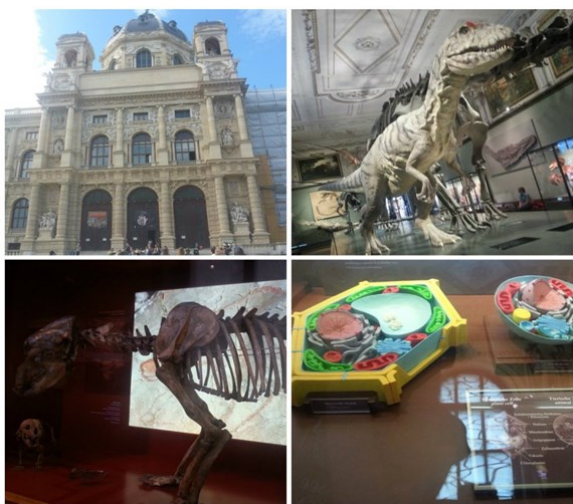
V soboto, 10.5.2014, smo se že navsezgodaj zjutraj odpravili na enodnevno ekskurzijo na Dunaj. Med vožnjo, ki je trajala približno 4 ure smo dobili učne liste na katere smo s pomočjo razlage nato dopolnili nekaj o zanimivostih Dunaja in z nalogami tudi osvežili svoje znanje nemškega jezika. Prispeli smo, se izkrcali iz avtobusa ter sledili navodilom vodiča, ki nam je sproti razlagal tamkajšnje mestne znamenitosti in posebnosti. Odpravili smo se proti živalskem vrtu, kjer smo dobili načrt kje se nahajajo določene živali. V času, ki smo ga imeli za ogled živalskega vrta smo se sprehodili med ogradami, kletkami, akvariji in posebnimi prebivališči v katerih prebivajo živali.

Nato smo se odpravili do postaje od koder smo se z podzemno železnico odpeljali v center mesta, kjer smo si ogledali stavbe in znamenitosti, ki jih nam je razkazal vodič.

Nato smo se odpravili na hiter prigrizek in pri sprehodu po glavni nakupovalni ulici seveda nismo izpustili trgovin z oblačili, kjer smo tako dekleta kot tudi fantje našli kakšen modni kos oblačila ali dodatek. V živo pa smo lahko tudi uporabili znanje nemškega jezika, ki smo ga pridobili pri pouku nemščine. In to je bilo prav posebno doživetje!

Sledil je še ogled naravoslovnega muzeja, ki je bil zelo obširen. Ogledali smo si bogate zbirke okostji posameznih živali, mineralov, dragih kamnov, žuželk ...

Z večernim sprehodom mimo Hofburga in Štefanove cerkve, ter skokom v Mannerjevo sladko trgovinico se je zaključila naša čudovita ekskurzija na Dunaj, ki se bo po mojem mnenju prav vsakemu od nas kot zabavna, poučna, čudovita ter zanimiva vtisnila v spomin.

*Žanet Krajnc 8. b
Fotografije: Maja Debeljak*

Literarni kotiček

Poustvarjanje po romanu MATEJ

Moč noči

Noč je bila svetlejša kot kadar koli prej. Zvezde so se mi svetlo smejale v obraz. Pihal je rahli veter, ki je s sabo nosil kapljice dežja. Stal sem bos na tej mehki travi, kjer je kar vrelo od življenja, glasov, ki so jih spuščali črički.

Čez glavo sem si povlekel majico, da sem začutil mokroto na svojem telesu. Nato sem slekel tudi kratke športne hlače, ter jih položil ob grm, po katerem sem se orientiral. Bil sem gol in svoboden. Začel sem teči in čutil pajke, čričke, kobilice in hrošče, ki so se želeli umakniti mojim stopalom. Dirkal sem po zeleni mokri in mehki travi in nisem vedel, zakaj me je ta noč tako vlekla vase.

Ulegel sem se v travo, vdihnil ta vonj po mokroti vase, ki me je zelo vzburl. Čutil sem žuželke, ki so raziskovale moje telo. Nekaj časa se nisem premaknil. Nato sem stekel naprej v noč. Brez premora sem skakljal po travi, ko sem priletel na oster kamen, zaradi katerega sem zakričal v tiho noč. Pred mano je bila osvetljena vas. Zdelo se mi je, da je krik brezupen. Naslonil sem se na drevo. Bilo mi je že žal, da me noben ni slišal ali videl. Razmišljal sem in zakričal še enkrat: »Aaaa!« Nihče se ni odzval. Niti pes.

Spet sem stekel. Roke sem razprl, kot da bi se hotel predati sili te noči. Padel sem na kolena in zakopal dlani v blato. Nato sem spet stekel. Ustavil sem se pred hišo, v kateri sta se dva zaljubljenca poljubljala, kar je bilo javno vidno skozi okno.

Nisem hotel zgledati kot zalezovalec, pa me je vseeno nekaj vleklo nazaj na to mesto, da se nisem premaknil.

Ko sem ugotovil, kaj gledam, sem se od strahu obrnil ter padel na kolena. Tresoč sem se dvignil, se hotel premakniti, ko sem za sabo zaslišal korake. Dva lovca sta me prijela ter me zmerjala z zalezovalcem. Hotela sta me odvreči do policije, ko sem enega sunil, se izmuznil ter stekel proč. Skril sem se v travo, ne daleč v stran od njiju in me nista našla. A eden je vedel kdo sem.

Raje sem se vrnil domov, v svojo prašno sobo, preden bi se zgodilo še kaj neprijetnega.

Sanja Kresojevič, 8. a

Slike: vir splet

SOCIALNE PESMI

REVŠČINA

Dan za dnem so revni revnejši,
dan za dnem so bogati bogatejši.

Bogatim plača vedno višja,
revnim pa se vedno nižja.

Kaj bi mi zdaj postorili,
šli bi v vojno al' molili?
Nasilje v misli naj ne pride,
le dobrota v misli pride.

Iz denarnice bi drobižke vzeli
in v Oxfam bi hiteli.
Tam v škatlo bi zmetali
vse kar revni nimajo.

Revni bi svoj dom dobili
in bili kot mi vsi.
Denar v prave roke bi prišel
revščina pa v pozabo.

Pia Beranič, Anika Planinšek 5.b

BOGATAŠI DARUJEJO REVNIM

Lump, lump, lumpiji
ste vsi,
ker denarja niste dali
za te revne ljudi.

Zdaj pa molimo vsi
za te revne ljudi.
Vi lumpiji
bogataši vsi.

Za denar naredili bi vse,
se v vojno podali
in ga revnim dali.

Revni lačni so,
ker denarja nimajo
zato se vse narobe godi,
vi pa polni denarja ste vsi.

Klea Marko, Danaja Šparakl 5.b

PRAVICA OTROK

Vsak, ki ima mamo in očeta,
se mu večina dobro obeta.

Mame te hranijo,
in očetje te branijo.

Dajejo ti hrano,
tvojo izbrano.
Sok, pomaranča, cvetača,
to se ti spleča.

Kupijo ti obleke,
ki jih boš nosil dolge veke.
Katere koli so,
tebi v veselje bo.

V šoli te silijo z učenjem,
zato se kažeš z groznim vedenjem.

Naj bi bil vesel,
a ti bi raje zbledel.

V učilnici sedim,
da se kaj naučim.
Učiteljica me krega,
kot mojega sošolca Grega.

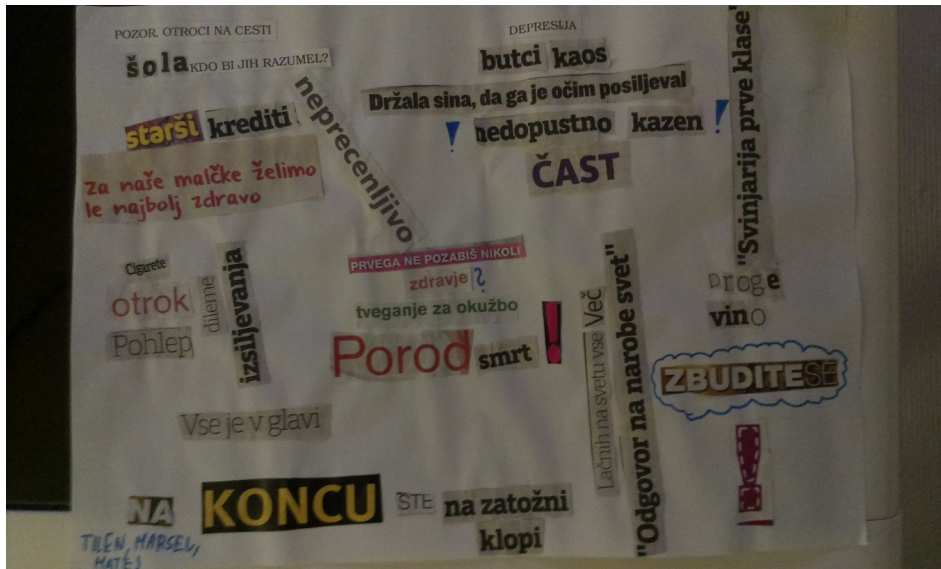
Lahko tiho razmisliš,
da vse dobro premisliš.
Noben odgovor ni napačen,
zato nikoli nisem lačen.

Zunaj se igram,
ker to pravico imam.
Noben me ne bo izločil,
ker tega nihče ni določil.

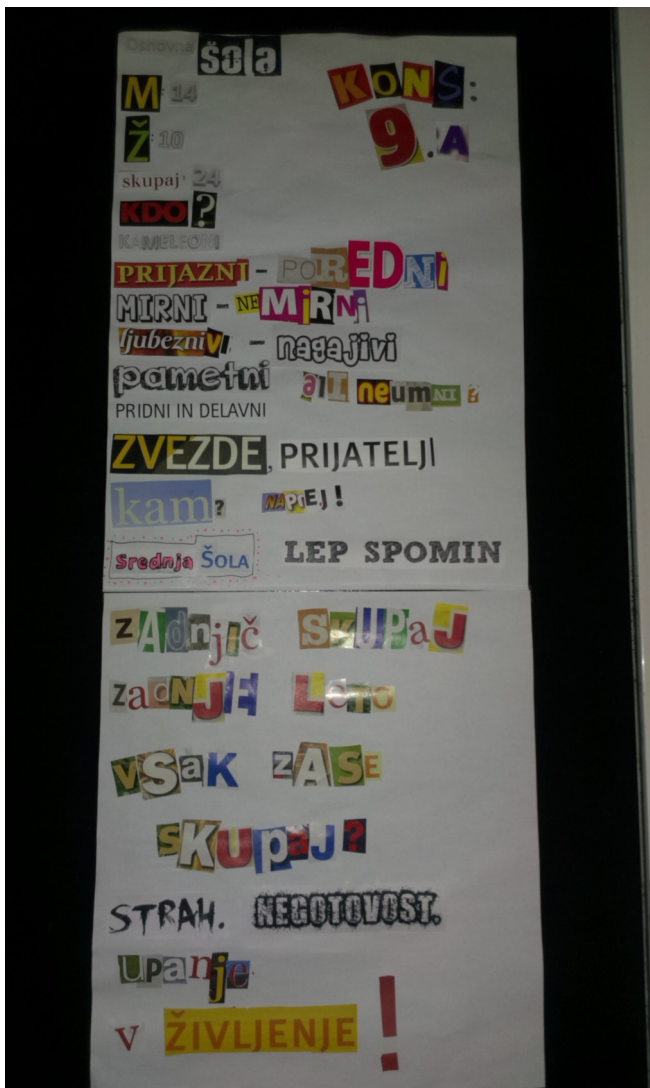
Za konec pa še to,
da vsak otrok,
svojo pravico imel bo.

Tadeja Adam, Tjaša Kancler 7.c

Poustvarjanje na pesem KONS 4 Srečka Kosovela:

Izdelali: Tilen Kodrič, Matej Janžekovič in Marsel Škorjanec Lekš, 9.b

Izdelali: Lana Kučer, Vita Potočnik, 9.a

Izdelali: Staša Kučer, Lana Kučer, 9.a

Our environment

Our environment is in a very dangerous position today. Piles of waste are huge and also unpleasant for many kinds of animals and people, too. We, the human kind, have caused these major issues, and we should be the ones to stop them.

Our environment is facing a lot of problems, and the biggest ones are air pollution and waste material in woods, rivers and lakes. People toss trash in nature, simply because they are too lazy to take it with them or because they are not clever enough, thinking one little can or plastic bag won't cause any harm. They don't realize that turning the lights on or not closing the water tap will lead to a catastrophe. Electrical devices such as TVs, computers, and fridges also use a lot of electricity.

In my opinion, people have become lazier and unaware of the consequences their actions can lead to. For example, in the past people used brooms instead of vacuum cleaners. They are cheaper and present no damage to the environment, but on the other hand people are in such rush that they buy robot cleaners to clean for them.

What I am trying to say is that we didn't care and stop the problem when it began, we waited and it might have gone too far because we didn't do anything. Experts tried to warn people but they wouldn't listen. Everybody thought it was "cool" to throw a piece of paper on the floor, because they thought they were some sort of rebels. So now, when experts have predicted the future and told us the horrors that are to come, everything started to gradually sink in.

I see that in our country we are doing a lot for the Earth and I can see the difference. People are more aware of what's happening and they are trying their best to recycle. Of course, we mustn't forget the fact that it is our fault things have gone this far but at least now we can go back to normal and we can try to fix it. Things are better today than they were in the past and that's good. We need slight changes before we make the big ones.

There were a lot of changes that have happened, such as electric cars, bio fuel, punishments for the ones who pollute the environment and reducing the harmful gasses from factories. If everybody only picked up his/her own trash or if people carefully thought about what they're buying, eating, wearing or how often they use their cars instead of walking, we would make the world a better place. If everybody starts using buses or trains and starts growing organic vegetables, the Earth will be grateful and clean and we will make the world healthy for the new generations.

Lana Kučer, 9.a
Slike: vir splet

My dream job

I don't have a real dream job. Having a job requires a commitment and it also requires a schedule, which is something I'm not really fond of. So, if I were to pick a dream job, it would definitely be something unusual.

I've always liked the idea of being a lawyer. Seeing Reese Witherspoon in her pink outfit, solving cases one after another, made me think there isn't an easier job. Watching Franklin and Bash didn't give me a realistic picture either. But I guess that's a definition of a dream job – something not entirely true.

You need a degree to be a lawyer, but I was planning on going to a university anyway. I'm sure I won't be able to pick my cases straight away or maybe ever and I know that being guilty (or innocent) means nothing if you have a good (or bad) lawyer, but in my dream job I would only defend customers who deserve it and I would always win, of course, because others wouldn't play any schemes.

If everything went as planned, the only disadvantages to my job would be living abroad. But the advantage it would bring me would be a bigger pay-check than I would get here in Slovenia. I'm not money-driven or anything like that, but if I'm going to work and study hard to get the job I want, there have to be some perks to it as well. Basically, I would get as much money back into my wallet as I would spend on a good university.

Maybe after some time passes and I gain some work experience, I'll be employed in a big firm, a worldwide company of some sort. I could be the firm's lawyer, because I would prefer working with a team of consultants, so I wouldn't have to do all the work alone.

I know there's a big difference between lawyers we see on TV shows and lawyers in real life. The job I'll end up getting if I follow the path I set out for myself, will be a lot less interesting and exciting than I imagined it to be as a kid, but I still want it, so that's a good sign. Also, I don't think I'll ever need to wear a disguise for the job, nor would I want to, unless I was Batman. Now that I think about it, being Batman sounds like a pretty cool dream job.

Staša Kučer, 9.a

Friendship

Friendship is like a plant. The better care you take of it and the older it is, the bigger and stronger it becomes. It's an important connection between you and another person (it can be a relative or even a classmate), it changes according to the place where you live and according to the effect of your surrounding environment.

For me, friends are really important, because it is really hard for me to tell all my secrets and problems to my parents, so friends are here to help me with them. I haven't got much real friends – actually, there is only one person I can tell all my problems and secrets to and I know she'll keep them no matter what. It's probably because I'm really careful when it comes to choosing friends. In the past, I used to tell my secrets to many friends, but I have found out that some of them have broken their promises and told them to their friends.

So, I've broken up my friendship with some of them, because they weren't loyal. And because of that I've become really secretive.

For me, it is very important that my friend is loyal to me and that we get on well (I don't like arguments). S/he has to listen to a friend's problems and give him/her some advice. S/he mustn't be selfish or bully his/her friends or break his/her promises. I have to know I can trust him/her.

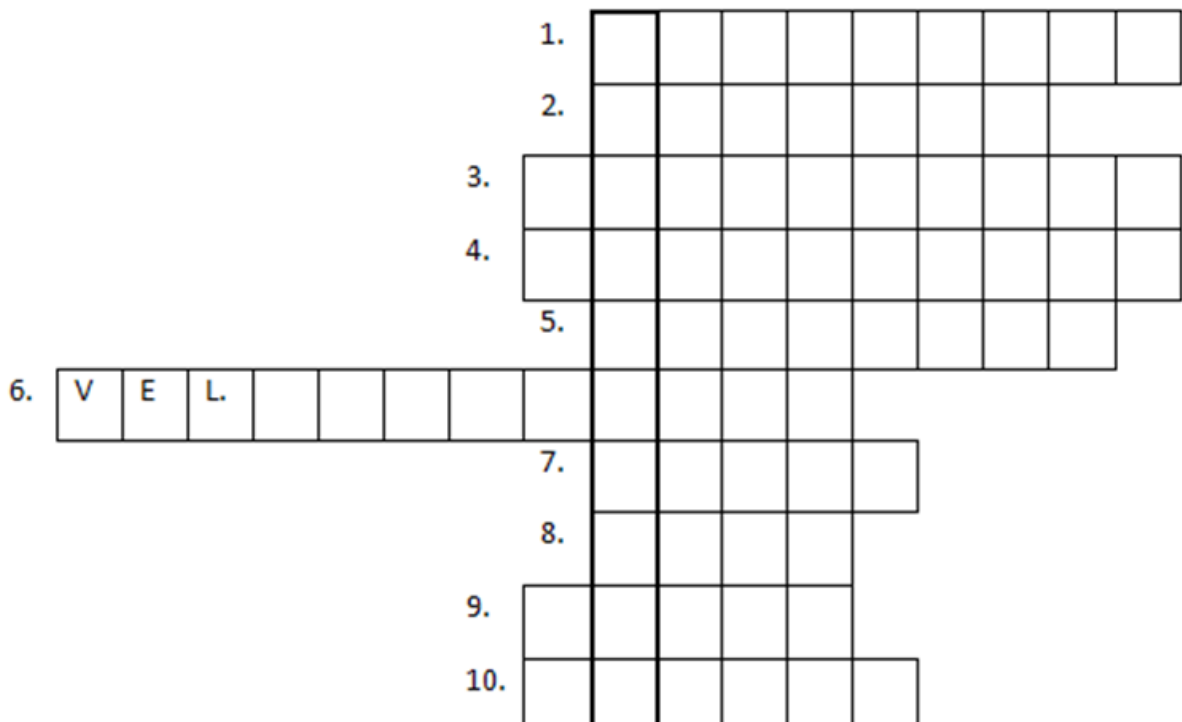
Of course, it isn't only important what a friend is like towards me, but also what I am like as a friend. I always help friends if they have problems. I am also attentive and I'm kind to them. I always keep all the secrets – I think that's an important quality. I only break up with my friends if I know there is no hope for our friendship anymore.

My best friend is my distant cousin. She's twenty-three years old and she goes to Faculty of Medicine in Maribor. She's very communicative and confident and she's a great friend that always keeps my secrets, pays some attention to my problems and helps me to solve them. She's very kind to me and she also tells her secrets and problems, so we always help each other.

*Učenka 9. razreda
Slike: vir splet*

ZA BISTRE GLAVE

1. Bila je najbolj razvita država nekdanje Jugoslavje.
2. Sosednja država od Litve.
3. Država na sredi Balkana.
4. Je najmanjši kontinent.
5. Njeno glavno mesto je Tallinn.
6. Največji otok v Evropi.
7. Znana je po urah in siru.
8. Podolgovata država v Južni Ameriki.
9. Mala država med Francijo in Španijo.
10. Glavno mesto Madžarske.

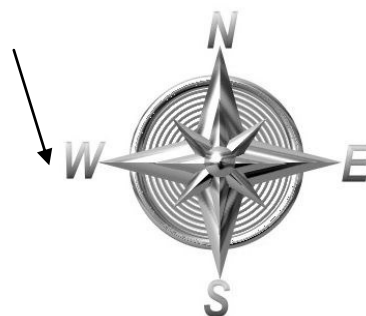
Marko Rafolt in Lucija Golob, 6. b

REBUSI

VITA

V=D

12345

O=A

REŠITEV: AFRODITA

REŠITEV: HAD

Lara Varga, Zoja Vučić, 9. r

Smeh je 1/2 zdravja

ŠTEVILKA

Možakar je obrnil številčnico na telefonu in na drugem koncu zaslišal glas:

»Tu prodajalna obutve.«

»Oh, oprostite, nisem dobil prave številke.«

»Nič hudega. Pridite sem, pa vam bomo dali drugo!«

*Keep
Smiling*

Brodolomec

Potniška ladja pluje sredi Tihega oceana mimo majhnega, pustega otočka. Potniki se sončijo na palubi, ko naenkrat zagledajo na otoku bradatega, dolgolasega človeka, ki srdito maha in divje teka po obali.

»Kdo je to?« začudeno vpraša potnica kapitana.

»Ne vem,« odgovori kapitan. »Ga pa že par let opazujem. Vedno, ko plujemo mimo otoka, totalno podivja.«

PIŠKOTI

Oče je prvič v življenju spekel piškote. Mali Janezek ga je opazoval pri delu. Oče mu je dal poskusiti piškot, namazan z marmelado. Janezek je odšel ven, toda kmalu se je vrnil. »Marmelada je bila super, podstavek pa ti vračam!«

Blondinke

Blondinke so plezale na goro, družbo pa jim je delala rjavolaska. Prišle so do prepadne stene, s katere je visela vrv. Blondinke so se povzpele, za njimi pa še rjavolaska.

Ker je bila teža prevelika, je vrv začela popuščati. Ugotovile so, da se bo morala vsaj ena spustiti, če hočejo, da se vrv ne bo strgala.

Rjavolaska se je prostovoljno javila, saj je bila najbliže tlam in je menila, da se bo med padcem najmanj poškodovala.

Javila se je: »Jaz se bom spustila!« Blondinke pa so ji od veselja bučno zaploskale.

MUJO

Mujo prodaja sladoled na nudistični plaži, ko pristopi gola lepotica in naroči tri kepiče.

Mujo lepotici postreže sladoled, vmes pa si jo ogleduje od glave do pete.

Lepotica: »Kaj je tepec? Še nisi videl gole ženske?«

Mujo: »Ma ne, nije to. Gledam pač, od kod boste potegnili denarnicu.«

CICIČUDO IN CICIČUDO REKA

Moja zgodba iz otroštva

Ko sem bila stara 14 mesecev, sem nekaj ušpičila.

Z mamico sva bili sami doma. Pustila me je v dnevni sobi in odšla na stranišče. Ko se je vrnila, je na sredi dnevne sobe zagledala mene v jogurtovi luži. V kratkem času, ko je ni bilo, sem odprla jogurt in ga zlila po tleh. Hitro je odhitela po fotoaparata in mi rekla, naj bom pri miru. Ker sem bila radovedna deklica, sem izkoristila mamino odsotnost in veselo razmazala jogurt po sebi in oblačilih. Njami, kako je bil sladek!

Mamica je hitro naredila nekaj fotografij in še danes se z veseljem spomni moje lumparije.

Pandora Sovinc Starc, 4. C

PRAVLJICA

Nekoč je živel metulj, ki je imel prijatelja kobilico. Zelo dobro sta se razumela. Nekega dne pa sta se skregala in se nista več družila. Bila sta zelo žalostna.

Metulj je srečal pikapolonico in ta ga je vprašala, kaj je narobe. Povedal ji je, da se je skregal s svojim prijateljem. Tudi kobilica je bila žalostna. Srečala je gosenico in ta ga je vprašala, kaj je narobe. Povedal ji je, da se je skregal s svojim prijateljem. Pikapolonica in gosenica sta jima svetovala, naj se drug drugemu opravičita.

To sta naredila in spet sta postala dobra prijatelja.

Tjaša Vodusek, 2. d

Fante požrešni

Nekoč je živel fantek, ki je jedel samo nutele. Nekega dne ga je bolel trebuh. Mami, trebuh me boli! Pojdi k zdravniku! Potem ga trebuh ni več bolel. Zdaj si je zapomnil, da ne sme jesti dosti nutele.

Ina Roškarič Duh, 1. c

Dve želvi in avto

Nekoč sta živeli dve želvi, ki sta šli na cesto. Tam je stal avto. Želvi sta šli v avto, ker pa nista imeli izpita, sta se zaleteli. Prišel je policist in želvi sta plačali kazen. Od tega dne sta vedeli, da nikoli več ne smeta voziti avta.

Tadej Jurančič, 1. c

Zvonček in lovec

Nekoč je živela zvončica. Bila je zelo lepa. Bila je iz kraljeve družine. A nekega dne je prišel lovec. Videl je zvončico in pomislil: lahko bi jo utrgal, žena bi bila zelo vesela, če bi imela na svojem vrtu zvončke. In tako je lovec odnesel zvončico domov. Njena družina je jokala, a potem se je mama spomnila, da bi se lahko preselili na vrt k zvončici.

Katarina Cvetek, 1. c

Trije zajčki in volk

Nekoč so živeli trije zajčki. Nekega dne so našli korenček. Ker je bil korenček en, zajčki pa trije, so se začeli pretepati. Med pretepom je prišel mimo volk. Vprašal jih je, zakaj se pretepano. Zajčki so mu povedali, da so našli korenček, ki je samo eden, oni pa trije. Volk reče, da naj pustijo korenček njemu, oni pa poiščejo še dva. Ko zajčki izginejo, volk odnese korenček v svoj brlog in ga poje. Zajčki se vrnejo z dvema korenčkoma in vidijo, da je volk izginil. Takrat se odločijo, da se več ne prepirajo in si razdelijo dva korenčka.

Požrešnemu volku pa je bilo po korenčku slabo v trebuščku. Takrat je tudi volk spoznal, da ni ravnal prav.

PIŠEMO PRAVLJICE

Nekoč pred davnimi časi je v gozdu živela sova Modrijanka. Najbolj od vsega si je želela obiskati knjižnico. Bila je namreč zelo radovedna in pametna in take sove imajo knjižnice še posebej rade. Zato se je odločila, da bo tudi šla. Ko se je vrnila, ni pozabila napisati te zgodbe, ki se začne takole: Nekoč pred davnimi, davnimi časi. A takoj ko je to povedala na glas, je okrog nje stala kopica gozdnih živali. Vse namreč rade poslušajo zgodbe. Ko je sova to ugotovila, je začela brati naprej.

Tara Perdija, 2. b

Nekoč pred davnimi časi je v gozdu živela sova Modrijanka. Najbolj od vsega si je želela obiskati veliko mesto za devetimi gorami. Za pot je potrebovala štirideset dni. Ko je priletela v mesto, je srečala čuka Modrijana. Postala sta prijatelja. Spoznala je tudi sovo Arno, ki je imela tri sestre in tri brate. Večino časa so skupaj peli in se igrali. Čuk Modrijan ji je postajal vse bolj všeč, zato sta se nekega dne poročila. Sova Modrijanka je v gozdu priredila veliko slavje. Prišli so vrabci, sinice, kosi, metulji in štoklja. Pridružil se je tudi ježek. Živela sta srečno do konca svojih dni.

Vinci Oblak, 2. B

ČUDEŽNA PIŠČAL

Bil je lep sončen dan. V gozd sem šla nabirat gobe. Naenkrat sem zaslišala nekakšen zvok piščali.

Izza drevesa je skočila majhna piščal. Imela je nos, usta in oči. Bila je čudovita. Odnese sem jo domov. Na njo sem zaigrala pesem in pred mano se je prikazal velik dinosaver. Pesem sem zaigrala nazaj in dinosaver je izginil. Nad mojo novo piščaljo sem bila zeloooooo navdušena.

Šla sem jo pokazat tudi svoji mami, očetu in svoji sestri Eleni. Zdela se jim je čudovita. Vsak od njih si je nekaj zaželel. Mama uhane, oče uro in Elena tako kot po navadi, plišasto igračo. Vsi so bili zelo zadovoljni.

Vsem v mestu sva začarali nekaj in vsi so bili zadovoljni.

Melanie Jurko, 3.b

Dogodek s počitnic

Moje počitnice so bile zelo pestre. Zmeraj se je nekaj dogajalo. A najbolj mi bodo ostale v spominu po obisku živalskega vrta v Zagrebu. Z menoj so si ga ogledali ati, mami, Nik in moj prijatelj Tai. Videli smo veliko različnih živali. Dan se je zaključil še s piknikom s prijatelji.

Jan Pavman, 2.b

Med počitnicami je bilo slabo vreme, zato sem bila bolj notri in sem se igrala družabne igre Monopoli, Korenčka in Enko. En dan sem bila z omo in prababico na jurjevanju. Tam sem videla konje in poslušala glasbo. Vozila sem se tudi s kočijo, ki sta jo vlekla dva ponija. Srečala sem prijateljico Evo iz Reke. Med počitnicami mi je bilo lepo.

Nuša Nedeljko, 2.b

Med počitnicami sem bila v Legolandu. V Legolandu sem se vozila z raznoraznimi vlakci. Jahala sem plastične konje. Mislim, da je to najboljši lunapark na svetu.

Kaja Drevenšek, 2.b

V sredo smo šli na morje. Tam sem se zelo zabavala, saj sem za družbo imela bratranca Bora. Veliko sva kolesarila, nabirala školjke. Hodili smo na sprehode ter opazovali ribe v morju in galebe kako letajo po zraku. Pekli smo na žaru. V soboto je bil dež, zato smo se odpravili domov.

Vanessa Štandeker, 2.b

POŽREŠNI KOSOVIR

Nekoč je živel požrešni kosovir. Doma sem ga imela v kletki. Bil je zelo lep. Imel je rjav kožuh in dolg rep. Star je bil eno leto.

Vsak dan sva se igrala. Vedno mi je nekaj pojedel. Včeraj mi je pojedel omaro z oblačili. Na vrtu pa mi je pojedel zelenjavo. Bil je res zelo požrešen.

V ponedeljek sva odšla k babici. Babici je pojedel moko, kekse, maslo, meso in popoldan še stol. Babica je rekla, naj kosovir gre stran. Ampak jaz nisem tega hotela. Mami sem rekla, da ga bom naučila, da ne bo več jedel stvari. Mama se je strinjala. Rekla je, da ga moram naučiti v treh dneh.

Učila sem ga noč in dan. Vse tri dni sva se učila, da ne sme gristi. In delovalo je. Nikoli več ničesar ni grizel in lahko sem ga obdržala za vedno. To je bil moj kosovirček.

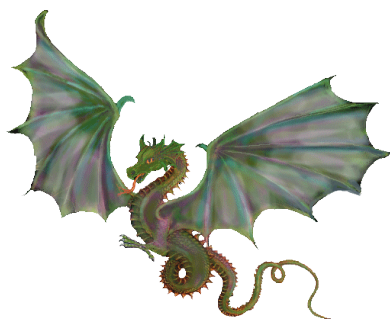
Elena Jurko, 3.b

Pravljica o zmaju, ki ni znal leteti

Nekoč v lepem kraju sredi Amazonije so živeli zmaji in dinozavri. Vsi so se zabavali in veselili.

A nekega dne sta se čredi sprli in takrat se je izvalilo jajce. Ampak preden je jajce popokalo, se je skotalilo po bregu. Zmaji so se bali, da se bo jajce razbilo. Kar se seveda ni zgodilo. Niso pa niti pomislili na posledice našega malega zmajčka. Zmajček se je končno izvalil in napočil je prvi dan letenja. Vsi zmajčki so že znali leteti, le eden še ne. ... naš mali zmajček. Tedaj pa so se zmaji spomnili, zakaj ne zna leteti in verjetno tudi nikoli ne bo. Nato pa se je en zmaj oglasil:

»Razen če najde jadro letenja, potem bo lahko letel!«

Saj res, prav je imel, lahko leti. To je slišal zmajček. Odločil se je, da bo šel naslednji dan ob zori na pot za jadro letenja. Takoj zjutraj se je odpravil na pot. Nekaj ur je že hodil, ko je zagledal alamuzavra. Vprašal ga je, ali je videl drevo, na katerem je jadro letenja. Alamuzaver je na to vprašanje z veseljem odgovoril:

»Ja, seveda sem videl to jadro letenja, na tistem jesenu je.«

Zmajček je našel jesen in jadro letenja. Jadro letenja je vzел s sabo domov. No, še prej pa si ga je pritr dil na poškodovano krilo.

Takrat pa je domov letel, ne hodil.

Tara Rečnik, 3. c

Kaj bi se zgodilo, če bi bil veter..... so razmišljali in zapisali učenci 2. a

Če bi bil veter, bi pihal v hiše, bi ljudem nagajal in se z njimi poigra val. Če bi bil veter, bi lase jim posušil in pijačo jim hladil.

(Jan Pušnik)

Če bi bil veter bi v liste pihljal in jabolka z dreves metal. Tudi perilo bi sušil in klobuk bi odpihnil policistu z glave. Oh, kaj bi dal, da bi bil veter, da pozimi bi hladil zrak!

(Alex Petek)

Če bi bila veter, bi delala burjo in bi se z listi igrala. Lahko bi letela in šla kamorkoli. Če bi bila veter, bi zmaje objela.

(Lara Potočnik)

Če bi bila veter,
bi otrokom zmaje odpihnili,
poleti bi odraslim v obraz pihala,
če bi bila veter,
bi naokrog vihrala,
če bi bila veter,
bi dežnike ali senčnike odpihnili,
če bi bila veter,
bi do Lune odšla.

Maruša Haas

Če bi bil veter,
bi jemal klobuke,
ke,
če bi bil veter,
bi šumel v drevesih.
Če bi bil veter,
bi hladi zimo,
če bi bil veter,
bi otrokom nagajal.

Če bi bil veter,
bi letel v obla-
ke,
če bi bil veter,
bi metal liste z
dreves.

Nejc Kolmanič

Pesmi, ki jih piše drobna roka

Pesem o mojih krajih

Koza iz Rogoze po cesti je šla,
v Hočah na pločnik se je usedla na tla.

Tam čakala je, da bi na Pohorje šla,
ampak je lačna bila.

Zato je v Reki na pašo odšla
in si želela, da bi sama bila.

A glej, čebela iz Radizela
je tudi prišla in vprašala:
Koza bi ti moja prijateljica bila?

Lana Daks, 4. c

Pesem o mojih krajih

Iz zaspane Ljubljane,
se z avtom pripelje do rodne Polane.
Ko pozdravi vse domače,
kmalu skoči k prijatelju v Rače.

Čprav prijatelj tega noče,
skupaj odhitita na tekmo v Hoče,
Kjer v novi dvorani odbojkarice
gostijo ekipo iz Nove Gorice.

Nika Krajnc, 4. c

Šola je super za mlade ljudi,
vsak, ki tja rad hodi,
se veliko nauči,
prijatelje spoznava
in se z njimi igra.
Čas teče in dnevi gredo,
a veselje je največje,
ko počitnice so.

Rene Potočnik, 3.a

Šola je rumena ali pa zelena.
V šoli se učimo,
popoldan pa norimo.
Šola je zabavna
in od učenja glavna.
Matematika, slovenščina, spoz-
navanje okolja,
šport in likovna,
to so predmeti tretjega A.
V šoli smo radi, ob odhodu pa ne,
tam ostanejo učenci in učiteljice.

Mia Jagodič, 3.a

Ko zjutraj se zbudim,
šolo zamudim,
ker šola velika beda je,
kar izpisal bi se.

Anej Košti, 3.a

Kaj je zame knjiga?

Knjige so vesele in skrivajo se v omari.
A, če najdeš jo, jo brž preberi!

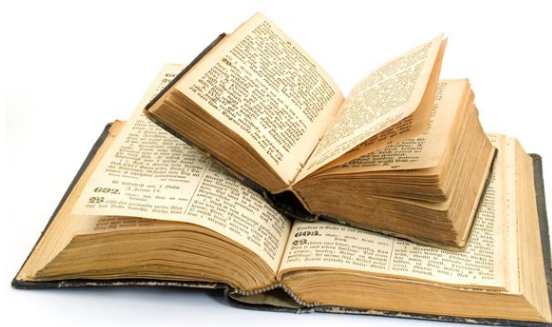
Vsaka črka je pomembna, vsaka stran je pomembna, vse je pomembno,
To so knjige, prijazne in vesele.

Tomas Jaklin, 3.b

Knjige so poučne,
zanimive in igrive.
Iz njih se učimo,
iz njih se razvedrimo.

S knjigo se lahko igramo, saj vedno pride nam prav.

Učiteljica potrebuje jo v šoli,
tudi mamice za lahko noč.
Ko pa pride nočni spanec,
tudi otroci potrebujemo jo.

Zala Meglič, 3.b

Iz knjig se kaj naučimo, iz knjig lahko veliko znanja pridobimo.
Knjige so zelo poučne, razburljive in te ponesejo v širni svet.
Pesmi te lahko razveselijo. Potrebujejo jih mali otroci, da zaspijo.

Lara Novšak, 3.b

Knjiga je čarovnija, domišljija in skrivnost.

V knjigi najdeš vse,
od pike in do vejice, klicaja in vprašaja, pa še kaj se najde v njej.

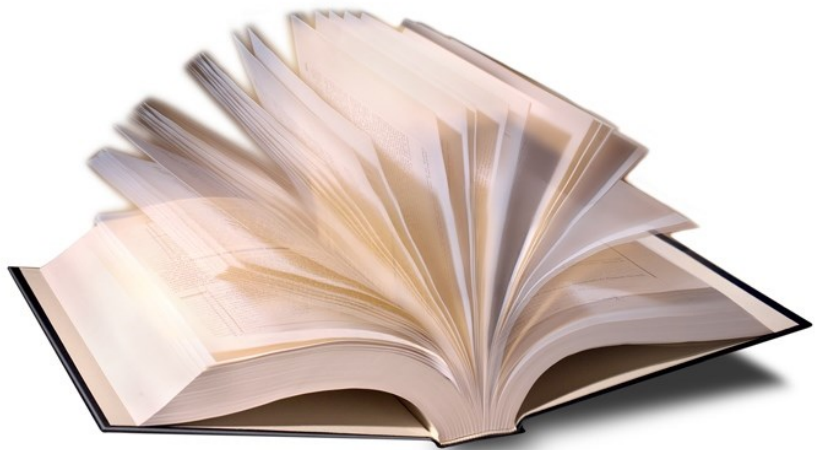
Zato le hitro knjigo vzemi in preberi jo.
Videl boš, da je zabavna, polna domišljije, smeha in še česa.

Veronika Krečič, 3.b

Knjige so poučne,
marsikaj se iz njih naučimo.
In ko jih beremo,
v pravljčni svet poletimo.

Knjiga nas popelje
med gradove in doline,
v pravljici na koncu mavrice,
najdemo cekine.

V knjigah vladajo črke in besede,
nekateri so žalostni,
nekateri veseli.
Pri knjigah se smejimo,
se zabavamo in učimo.

Nik Samastur, 3.b

IZŠTEVANKE

Sodelujemo v projektu s hrvaško šolo. Naučili se bomo njihovih izštevank, oni pa naših. Morda se nam bo pridružila še kakšna druga država. Sodelovanje v projektu je predlagala učiteljica, mi učenci pa smo se strinjali.

Andraž Jurančič, 3. c

Pripravili smo 3 slovenske ljudske izštevank. Učiteljica nas je posnela s telefonom in dala na računalnik. Zdaj bodo hrvaški otroci posneli kakšno njihovo izštevanko. Ko se bomo naučili, bomo preko računalnika nastopali drug drugemu.

Tilen Demšič, 3. c

Na levi fotografiji smo mi, na desni pa učenci iz Privlake na Hrvaškem.

IZŠTEVANKE—BROJALICE

V SLOVENŠČINI	V HRVAŠČINI
<p>Sonce kliče: »Ne domov!« Travnik kliče: »Brž na lov!« Ti boš mačka, jaz bom miš, jaz bom bežal, ti loviš!</p> <p>Matija mataja, hruške prodaja, hruška mu zgnije, Matija pa vpije.</p> <p>Peter mašeter ma hlače na veter, pa veter zapiha, mu hlače odpiha.</p>	<p>EN, TEN, TORE, DUBOKO JE MORE, A U MORU KIT, RODIO SE SPLIT.</p> <p>A U SPLITU BABA, A U BABI ŽABA, A U ŽABI ČETKA, AJMO IZ POČETKA!</p> <p>PLIVA RIBA POSRED VODE, PLIVA CIJELI DAN, A NA KOGA RED SAD DOĐE, MORA IĆI IZ KOLA VAN!</p> <p>PLIVA PATKA PREKOM SAVE, NOSI PISMO NA VRH GLAVE. U TOM PISMU PIŠE VOLIM TE JOŠ VIŠE.</p>

Izmislili smo si tudi nekaj svojih izštevank:

<p>Matija mataja, klobuk mu nagaja, pa veter zapiha, mu glavo odpiha.</p> <p style="text-align: right;">Nika Vodušek, 3. c</p>	<p>Metka benetka je prava baletka, pa stopi na špic pa dela fric, fric.</p> <p style="text-align: right;">Nika Bedenik, 3. c</p>
<p>Janez bananez je pravi čančanez, pa stopi na Z pa dela gz – gz.</p> <p style="text-align: right;">Nika Bedenik, 3. c</p>	

KULTURNI DAN

V četrtek, 5. 6. 2014, smo se odpeljali v Rogatec.

Ogledali smo si grajsko dvorišče dvorca Strmol. Nato smo odšli po lesenih stopnicah v dvorec. Odšli smo v črno kuhinjo, kjer je dišalo po kranjskih klobasah. Po stopnicah smo se povzpeli dalje. Stopili smo v hodnik, ki nas je vodil v kapelo sv. Vincenca, kjer smo opazili freske, ki so stare več kot 100 let. Obiskali smo glasbeno dvorano. Sobo kralja in kraljice je bilo sijajno obiskati. Kupili smo si spominke in si ogledali galerijo. Odšli smo malicat.

S kombijem smo se odpeljali v muzej na prostem. Pred vrati muzeja smo malo čakali in potem smo lahko vstopili. Prvi delavnici se je reklo zeliščarska delavnica. Prijazni mladi gospod nas je povabil v majhno hišico, ki so jo včasih uporabljali naši predniki. Od znotraj je imela nizek strop in leseno mizo z lesenimi svetlo rjavimi stoli. Posedli smo se okrog mize in gospod nam je povedal pravljico o pastirčku in črnemu bezgu. Poskusili smo šabeso, ki je naredijo iz bezga in jabolčnega soka. Odšli smo v vinsko klet. Tam smo si izdelali glasbilo nunalce, ki so sestavljene iz trstike, tankega papirja in rafije. Zaigrali smo nekaj ljudskih pesmi. Spet smo šli v hišo v mansardo in izdelali zapestnico iz ličja. Kupovali smo spominke. Šli smo malicati. Razdelili smo se v skupine. Ogledali smo si vodnjak, kamor so včasih prišli po vodo. Poimenovali so ga štepih na čapljo. Pogledali smo si še skedenj, svinjak, kokošnjak, kozolec in kovačnico. Pogledali smo si še starinsko hišo in se poslovili.

Zelo me je veselilo. Upam, da bo še kdaj tako.

Blaž Jug, 3. c

V dvorani dvorca Strmol

Izdelovanje zapestnic

Poslušanje pravljice o pastirčku in čudežnem grmičku

VRT MEDOVITIH RASTLIN

V vrtu pod šolo smo nabrali zelišča. V šoli smo jih poimenovali in nalepili na pladenj. Zraven smo napisali imena: melisa, sivka, kamilica, timijan in žajbelj. Jutri jih bomo pokazali sošolcem.

Zala Gradišnik, 3. c

ŠPORTNI DAN NA STADIONU POLJANE

Nestrpno smo čakali in dočakali športni dan na atletskem stadionu Poljane v Mariboru. Športni dan nam je bil zelo všeč, saj smo se počutili kot pravi športniki – atleti. Teči po atletski stezi je bilo čudovito, pri skoku v daljino smo se izredno zabavali, met vorteksa pa je bil pravi posladek. Med dejavnostmi pa smo še pojedli dobro malico in se poigrali. Dekleta smo se preizkušala v stoji, ob pomoči učiteljice Katarine.

Ema Rauter, 3.a

To sem jaz

Izpod majhnih prstkov

Marko Uranjek, 3. a

Mia Jagodič, 3. a

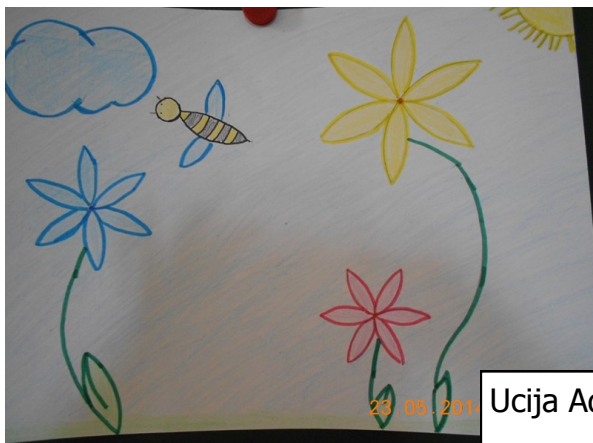
Pomlad je tu

Vid Gomaz, 4. c

Tjan Grahova, 4. c

Ucija Adam, 4. c